

Nr 465

Av herr **Ernulf**, om kortfristiga lån till mindre och medelstora företag.

De utomordentligt stränga kreditrestriktioner som successivt genomfördes i vårt land under år 1969 har drabbat det svenska näringslivet mycket hårt. Särskilt olyckliga har följderna i en mängd fall blivit för de mindre och medelstora företagen. Dessa företag har i regel låg självfinansieringsgrad; 15—20 procent är inte ovanligt. I mycket stor utsträckning är de därför hänvisade till bankkrediter för att finansiera sin löpande verksamhet. När kreditrestriktionerna leder till att bankkrediterna stryps åt synnerligen kraftigt, ibland på gränsen till ett totalt kreditstopp, blir följderna för dessa företag särskilt kännbara. I värsta fall uppstår en likviditetskris som kan leda till betalningsinställelse och konkurs med de olyckliga verkningar detta innebär för företagare, anställda och samhälle.

Den situation vari vi försatts genom den internationella utvecklingen och den ekonomiska politik som förts i vårt land har uppenbarligen gjort det nödvändigt med stränga kreditrestriktioner. Att dessa innebär en hämsko på företagsamheten och fördröjning även av mycket angelägna investeringar är oundvikligt. Att en del ekonomiskt svaga företag tvingas upphöra med sin verksamhet måste också i viss utsträckning accepteras. Men avsikten med restriktionerna kan knappast vara att rationellt skötta och i och för sig lönsamma företag skall tvingas till nedläggelse därför att likviditeten inte kan vidmakthållas under de helt nya och sämre förutsättningar som kreditrestriktionerna skapat.

Månaderna mars—juni medför av olika skäl stora påfrestningar på företagens likviditet. Det är därför angeläget att snabba åtgärder vidtages för att temporärt hjälpa de ifrågavarande företagen att bemästra sina likviditets-svårigheter under denna tid. Kommerskollegium har i skrivelse den 28 november 1969 till inrikesdepartementet föreslagit att medel ställs till förfogande för kortfristig utlåning för täckande av temporär brist i rörelsekapital. Kollegiet föreslår att detta möjliggöres genom att statens hantverks- och industrilånefond för budgetåret 1969/70 på tilläggsstat tilldelas ett belopp om lägst 15 miljoner kronor.

Den av kollegiet föreslagna åtgärden är enligt min mening högst angelägen. Då Kungl. Maj:t såvitt jag kunnat utröna ännu icke föranstaltat om detta tilläggsanslag hemställer jag,

att riksdagen måtte på tilläggsstat för innevarande bud-

getår under vederbörlig titel anvisa 15 miljoner kronor att tilldelas statens hantverks- och industrilånefond för användning i första hand för kortfristig utlåning för täckande av temporär brist i rörelsekapital.

Stockholm den 28 januari 1970

Gudmund Ernulf (fp)

Nr 466

Av fru Hamrin-Thorell och herr Sörenson, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Hälsovårdsupplysning.

(Lika lydande med motion nr 530 i Andra kammaren)

Stockholm den 28 januari 1970.

Ruth Hamrin-Thorell (fp)

Joel Sörenson (fp)
